

การออกแบบเครื่องแต่งกายแนวโอต์ กูตูร์ จากเอกลักษณ์จังหวัดพิจิตร

HAUTE COUTURE COSTUME DESIGN FROM THE IDENTITY OF PHICHIT PROVINCE

ชาติชาย จันทรประทีป*, วิมลฉวี บัวโต, ศุภวัฒน์ วิจิตรพงษา, ชัชวาลิต แก้วลาดวงษ์, สุริยา สุริยาทิพย์
Chartchay Junprateep*, Wimonmanee Buato, Suppawat Wijipongsa,
Chudwalit Kaewladwong, Suriya Suriyatip

คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม อ.เมือง จ.พิษณุโลก ประเทศไทย 65000
Faculty of Industrial Technology, Pibulsongkram Rajabhat University, Muang, Phitsanulok, Thailand, 65000

*Corresponding author e-mail: ck_architect@hotmail.com

วันที่เข้าระบบ 24 กรกฎาคม 2568

วันที่แก้ไขบทความ 26 สิงหาคม 2568

วันที่ตอบรับบทความ 27 สิงหาคม 2568

บทคัดย่อ

จังหวัดพิจิตรเป็นเมืองเก่าแก่ที่มีเอกลักษณ์ทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอันทรงคุณค่าผสมผสานเรื่องเล่าทางตำนานท้องถิ่นเป็นมรดกทางการรับรู้ของคนในชาติไทย สะท้อนถึงเอกลักษณ์และมรดกทางวัฒนธรรม มีศักยภาพในการนำมาต่อยอดเชิงสร้างสรรค์ในบริบทสมัยใหม่ถ่ายทอดเรื่องราวผ่านกระบวนการออกแบบ ผู้วิจัยมีความสนใจนำบริบทแนวคิดเครื่องแต่งกายแนวโอต์ กูตูร์ ซึ่งเป็นศิลปะแฟชั่นประเทศฝรั่งเศส เป็นการตัดเย็บชั้นสูงหรือแฟชั่นชั้นสูงมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว มาประยุกต์เชื่อมโยงกับเรื่องราวและอัตลักษณ์ของจังหวัดพิจิตร เพื่อมุ่งหวังในการส่งเสริมเชื่อมโยงการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น สร้างคุณค่าใหม่ และเปิดโอกาสให้กลุ่มคนรุ่นใหม่ได้เข้าถึงอัตลักษณ์ทางศิลปวัฒนธรรมในรูปแบบร่วมสมัยในประเทศไทย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาและออกแบบเครื่องแต่งกายแนวโอต์ กูตูร์จากเอกลักษณ์จังหวัดพิจิตร 2) เพื่อประเมินความพึงพอใจจากผลงานออกแบบเครื่องแต่งกายแนวโอต์ กูตูร์จากเอกลักษณ์จังหวัดพิจิตร ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาและออกแบบตามวัตถุประสงค์ โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบแฟชั่น จำนวน 3 ท่าน และ 2) กลุ่มผู้บริโภค จำนวน 50 คน อายุระหว่าง 20-40 ปี ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร เพื่อประเมินระดับความพึงพอใจ 3 ด้าน คือ (1) ด้านทัศนียภาพและความสวยงาม (2) ด้านประโยชน์และการใช้สอย (3) ด้านการคำนึงถึงแนวคิดวิธีในกระบวนการในการผลิต

เมื่อผู้วิจัยทำการศึกษาและ ได้นำแบบ A ไปพัฒนาต้นแบบ จึงได้ทราบผล ดังนี้ (1) ด้านทัศนียภาพและความสวยงามมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.43$) (S.D. = 0.48) ระดับมาก (2) ด้านประโยชน์และการใช้สอย ค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.33$) (S.D. = 0.51) ระดับมาก (3) ด้านการคำนึงถึง

แนวคิดและกระบวนการผลิต ค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.30$) (S.D. = 0.52) ระดับมาก ผลรวมทั้ง 3 ด้าน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.35$) (S.D. = 0.50) ระดับมาก แสดงให้เห็นว่าผลงานสร้างสรรค์ มีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้จริง รวมถึงมีศักยภาพต่อยอดเชิงพาณิชย์ตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย

คำสำคัญ: โอด์ กูตูร์, เอกลักษณ์, จังหวัดพิจิตร

Abstract

Phichit Province is an ancient city with valuable historical and cultural identities, enriched by local legends that serve as an important part of Thailand's cultural heritage. These narratives reflect the uniqueness of the province and present opportunities for creative reinterpretation in a modern context through design processes. This research focuses on integrating Haute Couture fashion-French high fashion characterized by exclusivity, meticulous craftsmanship, and custom-made designs-with the cultural narratives and identity of Phichit Province. The aim is to promote local cultural preservation, generate new cultural value, and provide younger generations with access to cultural identity in a contemporary format.

The study had two objectives: (1) to investigate and design Haute Couture garments inspired by the cultural identity of Phichit Province, and (2) to evaluate consumer satisfaction with the designed garments. A purposive sampling method was employed, comprising two groups: three fashion design experts who assessed the appropriateness of the designs, and fifty consumers aged 20–40 years in Mueang District, Phichit Province, who evaluated satisfaction across three dimensions: (1) aesthetics and visual appeal, (2) functionality and usability, and (3) consideration of design concepts and production processes.

After conducting the study and developing Prototype A, the results indicated the following: (1) aesthetics and visual appeal were rated at a high level ($\bar{x} = 4.43$) (S.D. = 0.48), (2) functionality and usability were rated at a high level ($\bar{x} = 4.33$) (S.D. = 0.51), and (3) consideration of design concepts and production processes was rated at a high level ($\bar{x} = 4.30$) (S.D. = 0.52). The overall evaluation across all three dimensions was also rated at a high level ($\bar{x} = 4.35$) (S.D. = 0.50). These findings demonstrate that the creative design is feasible for practical application and has potential for commercial development in line with the objectives of the study.

Keywords: Haute Couture costume design, Identity, Phichit province

1. บทนำ

จังหวัดพิจิตรเป็นเมืองโบราณที่มีความสำคัญมาตั้งแต่สมัยสุโขทัย มีเอกลักษณ์ทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอันทรงคุณค่า ทั้งด้านโบราณสถาน โบราณวัตถุ ขนบธรรมเนียม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น อีกทั้งยังผสมผสานเรื่องเล่าทางตำนานที่ถ่ายทอดต่อกันมา เช่น ตำนานพญาชาละวัน ตลอดจนสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์อย่างบึงสีไฟ อันถือเป็นสัญลักษณ์ของจังหวัด เรื่องราวและภูมิทัศน์เหล่านี้ไม่เพียงสะท้อนอัตลักษณ์ที่โดดเด่นของพิจิตร แต่ยังเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่มีคุณค่าและมีศักยภาพในการนำมาต่อยอดเชิงสร้างสรรค์ในบริบทร่วมสมัย ในยุคปัจจุบัน งานออกแบบถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการถ่ายทอดเรื่องราวและคุณค่าทางวัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานแฟชั่น ซึ่งสามารถเชื่อมโยงภูมิปัญญาและอัตลักษณ์ท้องถิ่นให้เข้ากับวิถีชีวิตของผู้คนรุ่นใหม่ สำหรับแนวคิดการนำเอกลักษณ์ของจังหวัดพิจิตรมาเป็นแรงบันดาลใจในงานออกแบบแฟชั่นระดับสูง เครื่องแต่งกายแนวโอต์ กูตูร์ ซึ่งมีลักษณะเด่นด้านความประณีต หุหุระ และความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะบุคคล จึงนับเป็นแนวทางสำคัญที่จะช่วยต่อยอดอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมให้มีความร่วมสมัยและสามารถเผยแพร่สู่สากลได้

ผู้วิจัยมุ่งเน้นการศึกษาและออกแบบบูรณาการรูปแบบเครื่องแต่งกายแนวโอต์ กูตูร์ที่เน้นการถ่ายทอดอัตลักษณ์ของจังหวัดพิจิตร โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างสรรค์ผลงานที่สะท้อนคุณค่าทางวัฒนธรรมในรูปแบบใหม่ ตลอดจนเป็นแนวทางในการอนุรักษ์ สืบสาน และพัฒนาศักยภาพของงานแฟชั่นเชิงสร้างสรรค์ให้สามารถต่อยอดเชิงพาณิชย์ในอนาคต โดยถ่ายทอดผ่านรูปแบบ ลวดลาย และสีที่สะท้อนอัตลักษณ์ท้องถิ่น เพื่ออนุรักษ์และส่งเสริมเอกลักษณ์ของจังหวัดพิจิตร เพื่อมุ่งหวังในการส่งเสริมเชื่อมโยงการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น สร้างคุณค่าใหม่ และเปิดโอกาสให้กลุ่มคนรุ่นใหม่ได้เข้าถึงอัตลักษณ์ทางศิลปวัฒนธรรมในรูปแบบร่วมสมัยในประเทศไทย

2. วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาและออกแบบเครื่องแต่งกายแนวโอต์ กูตูร์จากเอกลักษณ์จังหวัดพิจิตร
- 2.2 เพื่อประเมินความพึงพอใจจากผลงานออกแบบเครื่องแต่งกายแนวโอต์ กูตูร์จากเอกลักษณ์จังหวัดพิจิตร

3. วิธีดำเนินงานวิจัย

3.1 การศึกษาและออกแบบเครื่องแต่งกายแนวโอต์ กูตูร์จากเอกลักษณ์จังหวัดพิจิตร

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาเบื้องต้นโดยรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งในเชิงวิชาการและเชิงพื้นที่ ครอบคลุมด้านประวัติศาสตร์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะ และวัฒนธรรมของจังหวัดพิจิตร เพื่อวิเคราะห์และระบุอัตลักษณ์ที่มีความโดดเด่น จากนั้นจึงดำเนินการศึกษาจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ อาทิ เอกสาร หนังสือ รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงข้อมูลจากสื่อออนไลน์ เพื่อนำมาสังเคราะห์เป็นองค์ประกอบเชิงแนวคิดที่สะท้อนเอกลักษณ์ของจังหวัดพิจิตร

แบบสอบถามและแบบประเมินผลงานได้รับการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบ ๓ จำนวน 3 ท่าน ซึ่งมีประสบการณ์ด้านการออกแบบแฟชั่นและการประเมินงานวิจัย เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัย โดยกำหนดเกณฑ์ค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ที่ยอมรับได้ ≥ 0.67 ก่อนนำไปใช้จริง ผู้วิจัยจัดทำแบบประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อประเมินผลงานให้ได้รูปแบบที่เหมาะสมที่สุด โดยมีหลักการ 3 ด้าน คือ (1) ด้านการออกแบบลวดลายและองค์ประกอบศิลป์ (2) ด้านวัสดุและเทคนิคการตัดเย็บ (3) ด้านฟังก์ชันการสวมใส่และความเหมาะสมของรูปทรง , จากนั้นจึงคัดเลือกต้นแบบที่เหมาะสมที่สุดเพื่อนำไปพัฒนาและผลิตผลงานจริง

3.2 การประเมินความพึงพอใจจากกลุ่มผู้บริโภค โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) อายุระหว่าง 20-40 ปี จำนวน 50 คน และนำผลงานต้นแบบที่เหมาะสมที่สุด มีการผลิตผลงานจริง ภายใต้แนวคิดเครื่องแต่งกายแนวโอต์ กูตูร์จากเอกลักษณ์จังหวัดพิจิตร จากเครื่องมือแบบสอบถามที่ผ่านกระบวนการ ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) เรียบร้อยแล้ว โดยมีหลักการ 3 ด้าน คือ (1) ด้านการออกแบบลวดลายและองค์ประกอบศิลป์ (2) ด้านวัสดุและเทคนิคการตัดเย็บ (3) ด้านฟังก์ชันการสวมใส่และความเหมาะสมของรูปทรง

3.3 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.1 ศึกษาเอกสาร หนังสือ งานวิจัย และข้อมูลออนไลน์เกี่ยวกับจังหวัดพิจิตร

3.3.2 จัดทำและพัฒนาแบบร่างเครื่องแต่งกายแนวโอต์ กูตูร์ตามข้อมูลที่ได้

3.3.3 นำแบบร่างมาเข้ากระบวนการศึกษาแนวคิด และพัฒนาข้อคิดเห็นตามหลักวิชาการ โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบ ๓ จำนวน 3 ท่าน

3.3.4 ปรับปรุงและพัฒนาต้นแบบให้สมบูรณ์ตามข้อเสนอแนะ

3.3.5 กระบวนการสร้างต้นแบบเครื่องแต่งกายแนวโอต์ กูตูร์

3.3.6 ประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและกลุ่มผู้บริโภคตามลำดับ

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญและกลุ่มผู้บริโภคนำมาวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation: S.D.) พร้อมแปลผลตามเกณฑ์การตีความมาตรฐาน 5 ระดับตาม Likert scale (Likert, 1932) เพื่อตรวจสอบระดับความพึงพอใจและความเหมาะสมของต้นแบบที่ออกแบบขึ้น

ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยนำนักคะแนนถูกกำหนดเป็น 5 ระดับ ตามหลักการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Likert, 1932) เพื่อให้การตีความผลการวิจัยมีความชัดเจน ดังนี้

ช่วงระดับ 4.50 – 5.00	หมายถึง	มีค่าการประเมิน ระดับมากที่สุด
ช่วงระดับ 3.50 – 4.49	หมายถึง	มีค่าการประเมิน ระดับมาก
ช่วงระดับ 2.50 – 3.49	หมายถึง	มีค่าการประเมิน ระดับปานกลาง
ช่วงระดับ 1.50 – 2.49	หมายถึง	มีค่าการประเมิน ระดับน้อยสุด
ช่วงระดับ 1.00 – 1.49	หมายถึง	มีค่าการประเมิน ระดับน้อยที่สุด

4. ผลการวิจัย

4.1 ขั้นตอนที่ 1 เพื่อศึกษาและออกแบบเครื่องแต่งกายแนวโอต์ กูตูร์จากเอกลักษณ์จังหวัดพิจิตร

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากเอกสาร หนังสือ และศึกษาเบื้องต้นโดยรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งในเชิงวิชาการและเชิงพื้นที่ ครอบคลุมด้านประวัติศาสตร์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะ และวัฒนธรรมของจังหวัดพิจิตร เพื่อวิเคราะห์และระบุอัตลักษณ์ที่มีความโดดเด่นและทำการออกแบบเครื่องแต่งกายแนวโอต์ กูตูร์จากเอกลักษณ์จังหวัดพิจิตร จำนวน 3 รูปแบบ เพื่อนำไปประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบฯ จำนวน 3 ท่าน ดังนี้

4.1.1 รูปแบบ A เป็นการออกแบบเครื่องแต่งกายแนวโอต์ กูตูร์ที่นำดอกบัวหลวงมาผสมผสานกับลักษณะของจระเข้และโทสนีที่สื่อถึงตำนานชาละวัน เพื่อสร้างเอกลักษณ์เฉพาะตัวของจังหวัดพิจิตร วัสดุหลักคือหนังเทียมที่ให้ผิวสัมผัสคล้ายเกล็ดจระเข้ เพิ่มมิติให้ชุด ส่วนกระโปรงออกแบบเป็นเดรสสั้นเพื่อสะท้อนความร่วมสมัยและความคล่องตัว เหมาะกับการสวมใส่ในงานแฟชั่นโชว์หรืองานพิธีการที่ต้องการภาพลักษณ์โดดเด่นและร่วมสมัย

ภาพที่ 4.1 ผลงานการออกแบบเครื่องแต่งกายแนวโอต์ กูตูร์จากเอกลักษณ์จังหวัดพิจิตร รูปแบบ A

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลการประเมินรูปแบบ A จากผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบฯ (n = 3)

รายละเอียด	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ด้านทัศนียภาพและความสวยงาม			
1.1 รูปแบบ รูปร่าง รูปทรง มีความลงตัวเป็นไปตามวัตถุประสงค์	3.67	1.50	มาก
1.2 แนวความคิดการออกแบบ หลักการใช้ทฤษฎีสีได้อย่างเหมาะสม	4.00	1.00	มาก
1.3 ผลงานออกแบบสามารถสื่อสารทัศนียภาพและความสวยงาม	4.00	1.00	มาก
รวมผลประเมินด้านที่ 1 (รูปแบบ A)	3.89	1.17	มาก
2. ด้านประโยชน์และการใช้สอย			
2.1 ผลงานมีรูปแบบที่สามารถสวมใส่ได้จริง และสอดคล้องกับหลักสรีรศาสตร์	4.00	1.00	มาก
2.2 ผลงานสามารถถ่ายทอดอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของจังหวัดพิจิตรได้อย่างชัดเจน	4.33	0.58	มาก
2.3 ผลงานมีศักยภาพในการพัฒนาต่อยอดสู่เชิงพาณิชย์	4.00	1.00	มาก
รวมผลประเมินด้านที่ 2 (รูปแบบ A)	4.11	0.86	มาก
3. ด้านการคำนึงถึงแนวคิดวิธีในกระบวนการการผลิต			
3.1 ผลงานมีความเป็นไปได้ในการผลิตจริง	3.67	1.15	มาก
3.2 มีการออกแบบวิธีการตัดเย็บให้สอดคล้องกับรูปแบบและวัสดุที่เลือกใช้	4.33	1.15	มาก
3.3 โครงสร้างวัสดุมีความเหมาะสมและสามารถรองรับการสวมใส่ได้จริง	3.89	1.15	มาก
รวมผลประเมินด้านที่ 3 (รูปแบบ A)	3.96	1.15	มาก
ค่าเฉลี่ยรวมทั้งหมด 3 ด้าน (รูปแบบ A)	3.99	1.06	มาก

4.1.2 รูปแบบ B เป็นการออกแบบเครื่องแต่งกายแนวโอต์ กูตูร์ที่เน้นลักษณะเด่นของ จระเข้และการใช้โทนสีที่สื่อถึงวัฒนธรรมพื้นถิ่นพิจิตร โดยเลือกวัสดุหนังเทียมเพื่อสร้างพื้นผิวและ ลวดลายที่คล้ายเกล็ดจระเข้ ผสมผสานช่วงกระโปรงเดรสสั้นกับช่วงอกเดรสยาว ทำให้เกิดโครงสร้างที่ ซับซ้อนและมีมิติ สะท้อนความหรูหราในแบบแฟชั่นโอต์ กูตูร์ ตอบโจทย์ผู้สวมใส่ที่ต้องการชุดแสดง ภาพลักษณ์หรูและสื่อถึงอัตลักษณ์พื้นถิ่นอย่างเด่นชัด

ภาพที่ 4.2 ผลงานการออกแบบเครื่องแต่งกายแนวโอต์ กูตูร์จากเอกลักษณ์จังหวัดพิจิตร รูปแบบ B

ตารางที่ 2 แสดงข้อมูลการประเมินรูปแบบ B จากผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบฯ (n = 3)

รายละเอียด	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ด้านทัศนียภาพและความสวยงาม			
1.1 รูปแบบ รูปร่าง รูปทรง มีความลงตัวเป็นไปตามวัตถุประสงค์	3.67	1.00	มาก
1.2 แนวความคิดการออกแบบ หลักการใช้ทฤษฎีสีได้อย่างเหมาะสม	4.00	0.80	มาก
1.3 ผลงานออกแบบสามารถสื่อสารทัศนียภาพและความสวยงาม	3.67	1.00	มาก
รวมผลประเมินด้านที่ 1 (รูปแบบ B)	3.78	0.90	มาก
2. ด้านประโยชน์และการใช้สอย			
2.1 ผลงานมีรูปแบบที่สามารถสวมใส่ได้จริง และสอดคล้องกับหลักสรีรศาสตร์	4.00	0.80	มาก
2.2 ผลงานสามารถถ่ายทอดอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของจังหวัดพิจิตรได้อย่างชัดเจน	4.00	0.80	มาก
2.3 ผลงานมีศักยภาพในการพัฒนาต่อยอดสู่เชิงพาณิชย์	4.00	0.80	มาก
รวมผลประเมินด้านที่ 2 (รูปแบบ B)	4.00	0.80	มาก
3. ด้านการคำนึงถึงแนวคิดวิธีในกระบวนการการผลิต			
3.1 ผลงานมีความเป็นไปได้ในการผลิตจริง	3.67	1.00	มาก

รายละเอียด	\bar{x}	S.D.	ระดับ
3.2 มีการออกแบบวิธีการตัดเย็บให้สอดคล้องกับรูปแบบและวัสดุที่เลือกใช้	4.00	0.80	มาก
3.3 โครงสร้างวัสดุมีความเหมาะสมและสามารถรองรับการสวมใส่ได้จริง	3.67	1.00	มาก
รวมผลประเมินด้านที่ 3 (รูปแบบ B)	3.78	0.90	มาก
ค่าเฉลี่ยรวมทั้งหมด 3 ด้าน (รูปแบบ B)	3.85	0.86	มาก

4.1.3 รูปแบบ C เป็นการออกแบบเครื่องแต่งกายแนวโอต์ กูตูร์ที่นำลวดลายดอกบัวหลวง ลักษณะจระเข้ และโทนสีที่สื่อถึงจังหวัดพิจิตร มาประยุกต์กับรูปทรงและรายละเอียดที่คล้ายชุดไทยประยุกต์ ชุดนี้มุ่งเน้นการสื่อสารความเป็นไทยร่วมสมัย สอดแทรกองค์ประกอบวัฒนธรรมท้องถิ่นเข้ากับแฟชั่นโอต์ กูตูร์อย่างประณีต เน้นงานตัดเย็บเฉพาะบุคคล ใช้เทคนิคฝีมือสูง เพื่อถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมในรูปแบบแฟชั่นสมัยใหม่ที่มีเอกลักษณ์ชัดเจน

ภาพที่ 4.3 ผลงานการออกแบบเครื่องแต่งกายแนวโอต์ กูตูร์จากเอกลักษณ์จังหวัดพิจิตร รูปแบบ C

ตารางที่ 3 แสดงข้อมูลการประเมินรูปแบบ C จากผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบฯ (n = 3)

รายละเอียด	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ด้านทัศนียภาพและความสวยงาม			
1.1 รูปแบบ รูปร่าง รูปทรง มีความลงตัวเป็นไปตามวัตถุประสงค์	3.33	1.00	ปานกลาง
1.2 แนวความคิดการออกแบบ หลักการใช้ทฤษฎีสีได้อย่างเหมาะสม	3.33	1.00	ปานกลาง
1.3 ผลงานออกแบบสามารถสื่อสารทัศนียภาพและความสวยงาม	3.33	1.00	ปานกลาง
รวมผลประเมินด้านที่ 1 (รูปแบบ C)	3.33	1.00	ปานกลาง
2. ด้านประโยชน์และการใช้สอย			

รายละเอียด	\bar{x}	S.D.	ระดับ
2.1 ผลงานมีรูปแบบที่สามารถสวมใส่ได้จริง และสอดคล้องกับหลักสรีรศาสตร์	3.67	0.80	มาก
2.2 ผลงานสามารถถ่ายทอดอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของจังหวัดพิจิตรได้อย่างชัดเจน	3.67	0.80	มาก
2.3 ผลงานมีศักยภาพในการพัฒนาต่อยอดสู่เชิงพาณิชย์	3.67	0.80	มาก
รวมผลประเมินด้านที่ 2 (รูปแบบ C)	3.67	0.80	มาก
3.ด้านการคำนึงถึงแนวคิดวิธีในกระบวนการการผลิต			
3.1 ผลงานมีความเป็นไปได้ในการผลิตจริง	3.33	1.00	ปานกลาง
3.2 มีการออกแบบวิธีการตัดเย็บให้สอดคล้องกับรูปแบบและวัสดุที่เลือกใช้	3.67	0.80	มาก
3.3 โครงสร้างวัสดุมีความเหมาะสมและสามารถรองรับการสวมใส่ได้จริง	3.33	1.00	ปานกลาง
รวมผลประเมินด้านที่ 3 (รูปแบบ C)	3.44	0.93	มาก
ค่าเฉลี่ยรวมทั้งหมด 3 ด้าน (รูปแบบ C)	3.48	0.91	มาก

จากตารางสามารถแปรผล และวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบฯ จำนวน 3 ท่าน พบว่ารูปแบบ A มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.99$) (S.D. = 1.06) อยู่ในระดับมาก รูปแบบ B มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.85$) (S.D. = 0.86) อยู่ในระดับมาก และรูปแบบ C มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.48$) (S.D. = 0.91) อยู่ในระดับมาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงทราบผลว่า รูปแบบ A ซึ่งมีผลคะแนนมากที่สุด

สรุปประเด็นข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อการนำไปประกอบในการพัฒนาแบบที่สมบูรณ์ โดยสามารถสรุปข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนารูปแบบ A ในประเด็นสำคัญ 3 ด้าน คือ (1) ด้านทัศนียภาพและความสวยงาม ควรเพิ่มรายละเอียดของลวดลายดอกบัวหลวงให้มีมิติชัดเจนยิ่งขึ้น และเชื่อมโยงกับโครงสร้างจะเข้าได้กลมกลืน เพื่อสื่ออัตลักษณ์ท้องถิ่นอย่างเด่นชัด (2) ด้านประโยชน์และการใช้สอย แนะนำให้เลือกวัสดุหนังเทียมที่มีคุณภาพสูงและมีความยืดหยุ่น เพื่อให้ได้รูปทรงที่สวมใส่สบาย และยังคงเอกลักษณ์ความหรูหราในแนวโอต์ กูตูร์ (3) ด้านการคำนึงถึงแนวคิดวิธีในกระบวนการในการผลิต เสนอให้ปรับความยาวของเดรสสั้นให้เหมาะสมกับสรีรศาสตร์ เพื่อเพิ่มความคล่องตัวและสอดคล้องกับโอกาสการใช้งาน พร้อมทั้งตรวจสอบความแข็งแรงของรอยตะเข็บและรายละเอียดการเย็บเพื่อให้ได้มาตรฐานงานแฟชั่นระดับสูง ซึ่งผู้วิจัยนำผลการประเมินและข้อเสนอแนะไปพัฒนาสู่กระบวนการตามวัตถุประสงค์ต่อไป

4.2 ขั้นตอนที่ 2 เพื่อประเมินความพึงพอใจจากผลงานออกแบบเครื่องแต่งกายแนวโอต์ กูตูร์จากเอกลักษณ์จังหวัดพิจิตร

จากผลการประเมินพบว่ารูปแบบ A มีความเหมาะสมที่สุดในด้านการสื่อสารอัตลักษณ์ ความสร้างสรรค์ และความเป็นไปได้ในการผลิตจริง ผู้วิจัยจึงนำข้อเสนอแนะไปปรับปรุงรายละเอียดทั้งวัสดุ วิธีตัดเย็บ และเทคนิคการผลิตเพื่อให้ได้มาตรฐานโอต์ กูตูร์และสอดคล้องหลักสรีรศาสตร์

จากนั้นจึงจัดทำแบบสอบถามเพื่อประเมินความพึงพอใจจากผลงานออกแบบเครื่องแต่งกายแนวโอต์ กูตูร์จากเอกลักษณ์จังหวัดพิจิตร โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน อายุระหว่าง 20–40 ปี โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) ตามแนวคิดของ Teddlie & Yu (2007) ที่เน้นคัดเลือกกลุ่มที่มีคุณลักษณะเฉพาะเหมาะสมกับวัตถุประสงค์การวิจัย ให้ได้ข้อมูลเชิงลึกที่มีคุณภาพและสะท้อนความคิดเห็นของกลุ่มเป้าหมายได้อย่างแท้จริง จากนั้นทำการรวบรวมความคิดเห็นและสรุปผล ให้การดำเนินงานวิจัยครั้งนี้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ระเบียบวิธีวิจัย ตามวัตถุประสงค์ต่อไป

ภาพที่ 4.4 การผลิตผลงานจริง เครื่องแต่งกายแนวโอต์ กูตูร์จากเอกลักษณ์จังหวัดพิจิตร

ภาพที่ 4.5 การผลิตผลงานจริง เครื่องแต่งกายแนวโอต์ กูตูร์จากเอกลักษณ์จังหวัดพิจิตร

ผู้วิจัยได้นำผลงานการผลิตผลงานจริง เครื่องแต่งกายแนวโอต์ กูตูร์จากเอกลักษณ์จังหวัด พิษณุตร ประเมินความพึงพอใจ โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน ในประเด็นสำคัญ 3 ด้าน ได้แก่ ในประเด็นสำคัญ 3 ด้าน คือ (1) ด้านทัศนียภาพและความสวยงาม (2) ด้านประโยชน์และการใช้สอย (3) ด้านการคำนึงถึงแนวคิดวิธีในกระบวนการในการผลิต จากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง จะถูกนำมาวิเคราะห์ด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ (Descriptive statistics) ประกอบด้วยความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation: S.D.) เพื่อประเมินระดับความเหมาะสมของการผลิตผลงานจริง เครื่องแต่งกายแนวโอต์ กูตูร์จากเอกลักษณ์จังหวัดพิษณุตร

ตารางที่ 4 แสดงข้อมูลการประเมินรูปแบบ A จากผลงานผลิตชิ้นงานจริง (n = 50)

รายละเอียด	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ด้านทัศนียภาพและความสวยงาม			
1.1 รูปแบบ รูปร่าง รูปทรง มีความลงตัวเป็นไปตามวัตถุประสงค์	4.69	0.45	มากที่สุด
1.2 แนวความคิดการออกแบบ หลักการใช้ทฤษฎีสีได้อย่างเหมาะสม	4.29	0.50	มาก
1.3 ผลงานออกแบบสามารถสื่อสารทัศนียภาพและความสวยงาม	4.31	0.48	มาก
รวมผลประเมินด้านที่ 1	4.43	0.48	มาก
2. ด้านประโยชน์และการใช้สอย			
2.1 ผลงานมีรูปแบบที่สามารถสวมใส่ได้จริง และสอดคล้องกับหลักสรีรศาสตร์	4.35	0.52	มาก
2.2 ผลงานสามารถถ่ายทอดอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของจังหวัดพิษณุตรได้อย่างชัดเจน	4.31	0.51	มาก
2.3 ผลงานมีศักยภาพในการพัฒนาต่อยอดสู่เชิงพาณิชย์	4.33	0.50	มาก
รวมผลประเมินด้านที่ 2	4.33	0.51	มาก
3. ด้านการคำนึงถึงแนวคิดวิธีในกระบวนการการผลิต			
3.1 ผลงานมีความเป็นไปได้ในการผลิตจริง	4.37	0.50	มาก
3.2 มีการออกแบบวิธีการตัดเย็บให้สอดคล้องกับรูปแบบและวัสดุที่เลือกใช้	4.27	0.53	มาก
3.3 โครงสร้างวัสดุมีความเหมาะสมและสามารถรองรับการสวมใส่ได้จริง	4.25	0.54	มาก
รวมผลประเมินด้านที่ 3	4.30	0.52	มาก
ค่าเฉลี่ยรวมทั้งหมด 3 ด้าน	4.35	0.50	มาก

จากตารางที่ 4 ได้ทราบผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามผู้บริโภคนจำนวน 50 คน พบว่า ผลงานออกแบบเครื่องแต่งกายแนวโอต์ กูตูร์จากเอกลักษณ์จังหวัดพิษณุตร ได้รับการประเมิน ทั้งด้านทัศนียภาพและความสวยงามมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.43$) (S.D. = 0.48) ระดับมาก , ด้านประโยชน์และการใช้สอย ค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.33$) (S.D. = 0.51) ระดับมาก และด้านการคำนึงถึงแนวคิดและ

กระบวนการผลิต ค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.30$) (S.D. = 0.52) ระดับมาก โดยรวมทั้ง 3 ด้าน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.35$) (S.D. = 0.50) ระดับมาก และสะท้อนให้เห็นว่าผลงานได้รับความพึงพอใจในระดับมากทุกด้าน แสดงให้เห็นว่าผู้บริโภคร้อยละส่วนใหญ่เห็นว่าผลงานสามารถถ่ายทอดอัตลักษณ์จังหวัดพิจิตรได้อย่างเหมาะสม มีความสร้างสรรค์ และมีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้จริง รวมถึงมีศักยภาพต่อยอดเชิงพาณิชย์ตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย

5. สรุปผลและการอภิปรายผล

ผู้วิจัยดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและออกแบบเครื่องแต่งกายแนวโอต์ กูตูร์จากเอกลักษณ์จังหวัดพิจิตร และเพื่อประเมินความพึงพอใจจากผลงานออกแบบเครื่องแต่งกายแนวโอต์ กูตูร์จากเอกลักษณ์จังหวัดพิจิตร ผู้วิจัยพบว่า การออกแบบเครื่องแต่งกายแนวโอต์ กูตูร์ที่ถ่ายทอดอัตลักษณ์จังหวัด สามารถสร้างสรรค์ผลงานที่มีความเหมาะสมทั้งด้านความงามเชิงทัศนียภาพ ความสร้างสรรค์ และความเป็นไปได้เชิงการผลิตจริง โดยจากผลการประเมินผู้บริโภคนับจำนวน 50 คน สะท้อนว่ารูปแบบผลงาน ได้รับประเมิน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.35$) (S.D. = 0.50) ระดับมาก ผลงานสามารถสื่อสารอัตลักษณ์ท้องถิ่นได้ชัดเจน สอดคล้องกับแนวคิดโอต์ กูตูร์ที่เน้นความประณีต พิเศษเฉพาะบุคคล และต่อยอดเชิงพาณิชย์ได้จริง

ผลงานออกแบบเครื่องแต่งกายแนวโอต์ กูตูร์จากเอกลักษณ์จังหวัดพิจิตร มีความเหมาะสมกับหลักสรีรศาสตร์และสามารถประยุกต์เข้ามาตรฐานงานเครื่องแต่งกายได้เหมาะสม สามารถปรับให้สอดคล้องกับบริบท นำมาสวมใส่จริง ผลวิจัยนี้สอดคล้องกับแนวคิดการออกแบบร่วมสมัยที่ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นฐาน เสริมให้การออกแบบเครื่องแต่งกายครั้งนี้ เกิดคุณค่าเชิงวัฒนธรรม และมีทิศทางเศรษฐกิจในอนาคต

6. เอกสารอ้างอิง

กฤติกา พงษ์พิศ. (2562). จิตวิทยาของสีในงานแฟชั่นและการสื่อสาร. *วารสารศิลปกรรมศาสตร์*, 11(1), 101-112.

จิตรพิ ชวลาวัฒน์. (2555). *การออกแบบเครื่องแต่งกายสมัยใหม่*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

บรรจง มไหสวริยะ. (2557). การวิจัยและพัฒนางานออกแบบแฟชั่น. *วารสารศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 19(1), 80-92.

ปรีดา เหวตระกุล. (2558). *การสร้างและแก้ไขแพทเทิร์นขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: บริษัท สำนักพิมพ์แม่บ้าน จำกัด.

พรรณวดี ศรีวิชัย. (2561). การเลือกใช้สีในการออกแบบเครื่องแต่งกายร่วมสมัย. *วารสารการออกแบบ*, 5(2), 78-92.

- สมชาย สีนุเสณ. (2561). **หลักการออกแบบเสื้อผ้าแฟชั่น**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วิทย์พัฒน์.
- สุภาวดี สุทธิศักดิ์. (2560). การออกแบบเสื้อผ้าแนวโอต์ กูตูร์สำหรับงานแฟชั่นโชว์. **วารสารวิชาการ ศิลปกรรมศาสตร์**, 4(1), 55–65.
- อัมพร พินิจพงษ์. (2558). **การใช้สีในงานออกแบบแฟชั่น**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ศิลปวัฒนธรรม.
- Likert, R. (1932). A technique for the measurement of attitudes. **Archives of Psychology**, 140, 1–55.
- Pantone. (2024). **Color of the Year 2024: Peach Fuzz**. Retrieved from <http://www.pantone.com/articles/color-of-the-year/what-is-peach-fuzz>
- Kim, H. & DeLong, M. (1992). Research in Visual Perception and Clothing. **Clothing and Textiles Research Journal**, 10(3), 47–53.